

ДИЛДОРА ҒАНИЕВА

*Ушбу илк шеърий тўпламимни
отам Валижон Ғанижон
ўзига бағишлайман*

ДИЛДОР БЎЛАЙИН

ШЕЪРАЛАР

Тошкент
«Янги аср авлоди»
2008

84(59)/6-5

Туйғу ва фикр уйғунлигининг ўзаро мутаносиблиги, сурат ва сийратнинг мисраларга кўчиши — дилларга фараҳ бахш этади. Ўзининг илк шеърий машқларида ўзлигини мужассам қилишга интилаётган умидли шоира синглимиз инсон ҳис-туйғуларини қадрлайди, уларни ўйлари, сўзлари орқали очиб беришга ҳаракат қилади.

34359
10 091

2008/37	Alisher Navoiy nomidagi
A2336	O'zbekiston

ISBN 978-9943-08-267-0

© Дилдора Ғаниева, «Дилдор бўлайин». «Янги аср авлоди»,
2008 йил

НАВРЎЗ МУБОРАК

Жаннат аксин кўрдим бугун жамолингда,
Эзгу ният йўлдош сенинг камолингда,
Баҳор бўйи уфурар ҳар ниҳолингда,
Наврўз муборак бўлсин, Наврўз муборак!

Чучмомалар бир-бири-ла бўйлашади,
Қалдирғочлар ҳаёт куйин куйлашади,
Севишганлар бинафша-ла сирлашади,
Наврўз муборак бўлсин, Наврўз муборак!

Наврўзгулнинг ёнориға қўнган шабнам,
Қуёш билан юз кўришар ҳар тонг бир дам,
Юртим тонгинг мунаввардир, халқим хуррам,
Наврўз муборак бўлсин, Наврўз муборак!

ҲАЁТ

Худо урган бандага қўл узатдим, қўлим синди,
Раҳм қилдим, эвазига қаҳр кўрдим, кўзим тинди,
Сабр бердинг, имоним бут, шукр Оллоҳ, олам тинди,
Сифинганим, одил ҳакам, Оллоҳимсан — паноҳимсан!

Ҳаёт ўзи яхшиларга алғов-далғов бир туш янглиғ,
Қалбим уйроқ — дардкашман, ҳийлалардан кўзим борлиқ,
Умр ўтар, дардим ютдим, юрак куйди — қалбим дорлиқ,
Сифинганим, одил ҳакам, Оллоҳимсан — паноҳимсан!

Юрак куяр, эзгу нафас — қўшиқ бўлар менинг дардим,
Аро йўлда қолдириб, куйдирдингми мени «мардим»,
Руҳан ўлма! Худо шоҳид! Раво кўрмам сенга гардим,
Соғинганим, одил ҳакам, Оллоҳимсан — паноҳимсан!

ТУЙҒУЛАР

Болаликнинг кўчасида қолиб кетган илк туйғу,
Умр карвонига минган армон отлиғ чўнг қайғу,
Таянч бўлар, юпанч бўлар ул хотиралар мангу,
Туйғуларим билан яшагим келар.

Хору расво қиладиган кўнгил дерлар, рост экан,
Ёлрон дунё илинжида ҳақни топташ касб экан,
Минг уринма, қон бузулгач, паст ҳамиша паст экан,
Туйғуларим билан яшагим келар.

Хиёлату алдовлардан зардадирман, оғрир юрак,
Туйғуларим юпанч бутун, онам эса мисли тиргак,
Имон бутун бўлса бир кун, бари ўтиб кетса керак,
Туйғуларим билан яшагим келар.

КЕТДИМ

Кетдим! Изларимда нидалар қолди,
Сен ҳали тушунмас садолар қолди.
Бир лаҳза жонингга фидолар қолди,
Хуш қолгин, ўшалар билан энди сен.

Боши берк кўчада сар-сари кездим,
Бу дунё менга ётлигин сездим.
Сен суйган, суйдирган кўзлардан бездим,
Хуш қолгин, ўшалар билан энди сен.

Дилдаги оҳимни само эшитди,
Тўрт кунлик дунёнинг кўчди бир гишти.
Куйиб кул бўлсин бу дунё беҳишти
Худо билан қолгин, Худо билан сен!

БАРИБИР МЕН СИЗНИ СЕВАМАН

Барибир мен сизни севаман.

С. Тўйчиева

Юлдузлар осмондан кўчса ҳам,
Фанимлар кўзларим ўйса ҳам,
Танамдан руҳларим учса ҳам,
Барибир мен сизни севаман.

Бепарво қарашлар қилсангиз,
Севгимни ҳар куйга солсангиз,
Севишдан бир куни толсангиз,
Барибир мен сизни севаман.

Алашим, аразим ўзингиз,
Юракка ўт ёққан сўзингиз,
Бир боқиб жон олар кўзингиз,
Барибир мен сизни севаман.

Баҳордан ёдгорим, япроғим,
Сўзи бол, қадди нор бўйдоғим,
Зим-зиё тунимда чирогим,
Барибир мен сизни севаман.

Тақдирнинг бугуни-эртаси,
Армоним кўнгилининг кўчаси,
Бўлойин қалбингиз бекаси,
Барибир мен сизни севаман.

Ёш ўтар, кўзлардан нур кетар,
Ҳаётим поёнига ҳам етар,
Ўшал он тилимда сўз айтар,
Бирибир мен сизни севаман.

Мен сизни жудаям севаман...

ЧИМИЛДИҚНИНГ КЕЛИНЧАГИ

Орзуларим армон бўлмай ушалган кунда,
Зухро юлдуз чўлпонга талпинган тунда,
Жон онангиз тўй ишқида бел борлаганда,
Чимилдиқнинг келинчаги ўзим бўламан.

Югурганми, буюрганми, пешона тақдир,
Сиз мен учун яралгансиз ишонинг ахир,
Бирга бўлгаймиз абадул абад, охир,
Чимилдиқнинг келинчаги ўзим бўламан.

Тонгда қуёш нурларидан сўраганим бор,
Тунда моҳнинг ёруғида йирлаганим бор,
Кумушбиби оҳида тиланганим бор,
Чимилдиқнинг келинчаги ўзим бўламан.

Янгаларим ёр-ёр айтиб қувнаган кунда,
Ёр-ёрлардан кўз ёшларим тўкилган тунда,
Ҳарир рўмол, эрка бошим эгилган кунда,
Чимилдиқнинг келинчаги ўзим бўламан.

Мунисгинам — онажоним зор йирлаганда,
Пешонамдан ўпиб отам бахт тилаганда,
Палахмоннинг тоши бўлиб отилганимда,
Чимилдиқнинг келинчаги ўзим бўламан.

АЁЛ

Нозик ниҳол, жони қирқта, ўзи бир зиё,
Бир қўлида бешиги, бирида дунё.
Не-не машаққатлар бир-ла кўргайдир камол,
Бардошинг тошданмиди, мўътабар аёл?!

Далада у тиним билмай ишлайди дуркун,
Роҳатин кўради, вақт келар бир кун.
Уззукун даласида қилгайдир хаёл,
Даланг сенга малҳаммиди, пахтакор аёл?!

Жангда ҳалок бўлган бекларин кутган,
Қора хат келса-да сабрни тутган.
Бошинг омон бўлсин, кўрмагин завол,
Тоқати тоқ бўлмаган, торбағир аёл.

Боласига тикан кирса асло чидамас,
Тунларини тонгга улаб, сира ухلامас.
Не фойда бергайдир сенга бу савол,
Жавобингга лол қолдим, самандар аёл.

Ўзингга ярашган рухсоринг сенинг.
Қалбингга кўра рўмолинг сенинг.
Инъом этган сенга тангри бир жамол,
Иффатини асраган мўътабар аёл.

* * *

Жон аёллар, жонон аёллар,
Сизга жодир қалбадаги сўзлар.
Латофатта, чиройга сиз бой,
Алпомишга банди хаёллар.

Болангизни опичлаб қишда,
Аллалагансиз бу аёллар.
Эрмак сизга нон ёпиш кунда,
Тоҳирга банд бўлган хаёллар.

Сиз шоирсиз, сиз ўқитувчи,
Васфингизда гўзал қўшиқлар,
Сиз сулуvsиз, зоти Лайлисиз,
Мажнунга банд бўлган хаёллар.

ОТАМ

Ор-номусим, бошда тож отам,
Ҳар бир сўзи бир китоб отам.
Ўстирдингиз моҳ-моҳлаб мени,
Насиҳати кўп бисот отам.

Ягона қиз ёлғизингизман,
Кўқда порлар юлдузингизман.
Орзуларин чеки кўринмас —
Тинчин билмас шер қизингизман.

Интилганга толе ёр, дейсиз,
Қизим бўлсин гўзал ёр, дейсиз.
Ёлғизимни асра Худойим,
Шоирамнинг бахти бор, дейсиз!

Камарбастам, омадим отам,
Ор-номусим, тожу тахт отам.
Умидларин меңдан-да кутган,
Сизга қизмас, ўғилман отам.

* * *

...га

Кўз учида майин кулиб қўйдингиз,
Кулиб телба ҳолим билиб қўйдингиз.
Не ўтлардан омон ўтган дилимни
Тилимлаб қўйдингиз, тилиб қўйдингиз.

Сизни ёмон севдим, ўргандим ёмон,
Сизни соғинганда ўртандим ёмон.
Худди ана шундан қўрққандим ёмон,
Бошимга не савдо солиб қўйдингиз?!

Бунча куйдирдингиз бунча куйдирги,
Ўзим суйгандайин келар суйдиргим,
Кўнглим манам эди — бебаҳо мулким,
Шу мулкни сўрамай олиб қўйдингиз.

Жонимнинг эгаси — кўнглим эгаси,
Синдириб ўйсангиз битмас чегаси.
Дилингизни девдим бўлсам бекаси,
Бунча ўзни осмон қилиб қўйдингиз.

Араз қилсам ёмон бўлишим мумкин,
Бир кун сизга армон бўлишим мумкин.
Бир кун надоматда қолмаслик учун,
Кўнглим кўнглингизга солиб қўйдингиз.

Ёш бошимга не савдо солиб қўйдингиз...

СИЗНИ ЎТДА ЁНДИРАМАН

Кўзингизга қаролмайман тўйиб-тўйиб,
Чап берасиз чин сўзимни ҳазил йўйиб.
Гоҳ қолсам ҳам аччиқ сўздан тилни тийиб,
Ҳаққим бордир аразлашнинг келса гали.

Содда бўлсам, нима қипти гуноҳимми?
Айбларимнинг қани айтинг саногини.
Тўхтадингиз мен айтаман бу ёғини,
Демак, дилни тушунишга ёшсиз ҳали.

Жавобсиз ишқ солганида дилга алам,
Билмасангиз керак чоғи бу қандай ғам.
Хоҳ истанг-у, хоҳ истаманг шунақаман,
Ҳар юракнинг титроғидан уқинг маъни.

Нега айтинг сўзларингиз беаёвдир,
Билолмадим сўзларингиз чин, ёлғондир.
Назаримда булар сизни ютди охир,
Сизни ўтда ёндираман, шошманг ҳали?

ЁЛҒОН ДУНЁ

Ёлғон дунё ёлғонларинг мўл экан,
Имонсизнинг юрар йўли сўл экан.
Яхши боши узра ташвиш дўл экан,
Ёлғон дунё ёлғонларинг куйсин-ей.

Гардиш узра айланаркан тескари,
Йўқса Бобур кетармиди Ҳинд сари?!
Руҳим гина-адоватдан бўл нари,
Ёлғон дунё ёлғонларинг куйсин-ей.

Меҳр дея талпинганим хиёнатдир, қаҳрдир,
Қалб кўзига мил тортдилар, энди кўзлар сўқирдир.
Бошда борин кўз кўради — тақдирдир,
Ёлғон дунё ёлғонларинг куйсин-ей.

Хув анов тоғларнинг қояларида
Униққан, чарчаган, маъюс чечак бор.
Офтобни кўрмаган, қуёш урмаган,
Қалбида покиза, эзгу тилак бор.

Остидан ҳавас-ла боқишар гуллар,
Мағрур қоя узра ўсган чечакка.
Қояда оламини томоша қилиб,
Офтобга етмаган маъюс чечакка.

Тун чўқди, кун чиқди ҳамон чечак жим,
Унга йўқдир сирдош, малҳам, биродар.
Не қилсин орзуси қоя эди-да,
Энди-чи, қояда дилхун, дарбадар.

Севолмас, севилмас чунки у мағрур,
Писанда қилмади суйган ниҳолни.
Кўз кўрмай ёш ўтиб қолмасдан бурун,
Танграм! Бахт бергин бахтсиз Чечакка!

МУАЛЛИМ

Биринчи ўқитувчим (М. Имомова)га

Биринчи қўнғироқ, мактабни кўрдим,
Ўқитувчи, синфдош, Ватанни билдим.
Устозим парвона муррак бошимда,
Илм даргоҳин кўрдим етти ёшимда.

Биринчи дарсимиз экан алифбе,
Суратли китоблар «А» дан бошланди.
Ҳижжалаб ўқитар бизга мураббий,
Ҳаёт дарс мана шу кундан бошланди.

Устозим синфда кўп куйиб-ёнар,
Билмас ҳеч умрининг ўтиб кетганин,
Гоҳ куяр, гоҳ суяр, баъзан ёлворар,
Билмас қуёш чиқиб, ойнинг ботганин.

Қўлга қалам олиб ёздик биз Ватан,
Ота-она дунёдир, меҳр бу Ватан.
Устозим ўргатди ўқиш-ёзишни,
Дунёда фақат чин инсон бўлишни.

Устоз, таъзимдамиз сизга доимо,
Берган ўтитингиз бир олам маъно.
Сиз-ла чароғондир билим уйлари,
Сиз доно қилгансиз юрт фарзандларин.

Бирга ўсган суянч тоғим, чинорим,
Туғишганим Жалолиддин шунқорим.
Мард йигитсан бардам сабр-тоқат қил,
Жон укажон, шу Ватанга хизмат қил.

Шер билаклар шу юрт учун жон берган,
Ўзига бек ўзбек деган ном берган.
Ағёрлари бардошига тан берган,
Жон укажон, шу Ватанга хизмат қил.

Кўкси ўққа нишон бўлган Ватан бу,
Сен ким демай қучоқ очган Ватан бу.
Нонкўрлари кўзига чўп тикса ҳам,
Кечиргувчи, айбин кечган Ватан бу.

Аскар укам сендан ўзим айланай,
Шер келбатли бўйларингга бўйланай.
Хизматингни адо этиб келсанг гар,
Тўйларингда ёр-ёр айтиб сўйланай.

Қарашлари чўғдек чўлпон нигоҳим,
Ботир билак, азамат Шер жаҳоним.
Ватан номус! Гар ярасанг корига,
Эл ишончи, қасамёдинг паноҳим.

2008/37

Алишер Навоий
номидagi
Ўзбекистон МТ

№335

* * *

Миллат юрагида ўлмас алам бор,
Қанча шоҳ, не гадо сўнмас санам бор.
Кимгаки миллатин тупроғи суюк,
Хотира муқаддас, хотира буюк.

Беш юз йил наридан инграйди бир шер,
Ханжарий қалами қалқон Алишер.
Қўлда қалам, қогозда рубоий, туюқ,
Хотира муқаддас, хотира буюк.

Қатағон қурбони Абдулла, Носир,
Фашизм рақиби Тўйчи-ю, Собир.
У кунлар ўтдию, лек диллар куюк,
Хотира муқаддас, хотира буюк.

Ортада қолган кўҳна аламлар ҳаққи,
Юрт учун жон берган одамлар ҳаққи.
Елкалардан ошди залворли бир юк,
Хотира муқаддас, хотира буюк.

Тангри насиб этган ҳуррият омон,
Бу кунлар абадий келди ҳур замон.
Истиқлол муборак, истиқбол буюк,
Хотира муқаддас, хотира буюк.

ТАРИХИМ

Юртим бу кун мустақил, кўркам савлати,
Оламга донг таратди хотамтой элим.
Ўзбек зоти — Барлос қавми Расул уммати,
Бешигида султонларни ўстирди.

Яссавийлар содиқ имон-эътиқодга,
Бухорийлар ҳадис сўзин айтди элга.
Навоийлар сўз мулкининг султонлари,
Булар бари ўзбек элим фарзандлари.

Темур бобом миллат учун куйиб-ёнди,
Улуғбегинг фарзандига ўлжа бўлди.
Бобурларинг Ҳиндистонда йиғлаб қолди,
Барчасига она замин гувоҳ бўлди.

Широқ чўпон Дороларга ғолиб келди,
Жалолиддин Чингизларни лол қолдирди.
Темур Малик миллатимнинг шаъни-шукуҳи,
Ўзбек учун фарзандлари содиқ эди.

Кумушларинг йиғлатади дунёни,
Зеби, Раъно ёриттай зим-зиёни.
Аёл номин шарафлаган бу зотлар,
Юртимизда кўпайгуси Кумушлар.

Она элим, мустақилсан сен энди,
Аждодларинг ёд олгайсан сен энди.
Неча аср, неча йиллар қийналиб,
Эркин, лочин, мард ўзбексан сен энди.

* * *

Муҳаббат боғида очилди бир гул,
Тенги йўқ гулзорда гўзал ва гулгун.
Ошиқ капалаклар парвона бўлди,
Етолмай гул ишқида сарсона бўлди.

Гулни узиб золим борбон хўрлади,
Ошиқ капалаклар гулга чанг солди.
Бу ситам хўрликка, гуллар чидамас,
Гул шўрлик тўкилди, яна очилди.

ЖИЗЗАХИМ

Ўзбекистон бағрида Жиззах юрти бор экан,
Халқлари доно-оқил, бағри кенг гулзор экан.
Юртимнинг ўтмишига назар солай, дилбандман,
Неча даҳо, қанча доно фарзанд менинг элимда.

Минг тўққиз юз ўн олти. Қонга тўлди шу Жиззах,
Халқимнинг кўз ўнгида тарож бўлди шу Жиззах.
Лек халқим фарзандлари Ҳайдарбек, Зиё Қори,
Ёвга тикка дош берди, Ватан учун жон берди.

Жиззах сенинг юрагинг, Темурнинг дарвозаси,
Оби ҳаёт Сангзор суви, Илон ўтди дараси.
Темур сенинг Форишингга Парижлардан олди ном,
Ўзгалликда тенгсиз юрт, кўркам диёр, ҳур макон.

Менинг элим ўстирди, Ҳамид Олим, Шарофни,
Ҳамроқул, Туроб, Шарофат, Орифжону Шавкатни.
Кўз-кўз этсам арзийди, пахтакорлар юртини,
Боласини эрта кеч дуо қилган элимни.

Меҳмон бўлса тайёрдир қўтонида қўйлари,
Ҳаммани лол қолдирган шўх хушхандон тўйлари.
Карнай-сурнай садосида дўсту ёрон хизматда,
Қўшиқ айтса хонандаси овозаси Олмонда.

Фарзандларинг таъзимда, дили пок содда элим,
Ўғил-қизга андоза ота-онам жон элим.
Бу кун юртим жамолинг яшнамоқда тобора,
Сўзлашга мен ожизман, қалбда урар тугёна.

Юзда кулгу, қўлда қалам, андозамдир Сайёра,
Ушбу номани қалбдан ёзди қизинг Дилдора.

СЕНИ ЭСЛАДИМ

Қиш келганда — биринчи қор ёққанида,
Баҳор келиб, тоғда бодом гуллаганда,
Ёзлар келиб, сойлардан сув оққанида,
Кузда боғлар олтин либос кийганида,
Сени эсладим...

Осмондаги тўлган ойдан сўрайман сени,
Кўкда чақнар чўлпондан сўрайман сени,
Тонгда қуёш нуридан сўрайман сени,
Сўраб толдим, осмон эса кулган чоғда,
Сени эсладим...

Муз ўлкадан қуёшим деб қидирдим сени,
Зўр ўлкадан бардошим деб қидирдим сени,
Ҳур ўлкадан ҳалолим деб қидирдим сени,
Тополмадим, излаб йиғлаб,
Сени эсладим...

Ёмғир ёғиб довулларга ҳайқирганида,
Баҳор келиб Наврўзларин бошлаганида,
Чамандаги гул гунчалар очилганида,
Анҳорда сой Дилдор кел, деб чақирганида,
Сени эсладим...

ОРЗУ

Бунчалар олиссан бебаҳо орзу,
Мен ерда сен эса буюк фалақда.
Қалбимда яширинган энг гузал туйғу,
Нега бунча қаҳ-қаҳ-ла қиласан кулғу.

Қачон сенга егаман орзу-армоним,
Бу кун сен мен учун эрмак хаёлим.
Мен бирла бўлсанг гар танда дармоним,
Умрбод мен карвон, сенсан сарбоним!

Бунчалар олиссан бебаҳо орзу...

ЖИЗЗАХ КЕЛИНЛАРИ

Омон бўлсин бошларингиз,
Ўсма кўрсин қошларингиз,
Ҳар ҳовлининг фариштаси,
Жиззахимнинг келинлари,

Ойдан ойдин жамолингиз,
Сойдан сулув саломингиз,
Банди айлар камолингиз,
Жиззахимнинг келинлари.

Қайнотасин хафа қилмас,
Қайнонага сўз қайтармас,
Тилло зарга кўзи учмас,
Жиззахимнинг келинлари.

Осмон билар ёрларини,
Пир деб атар ёрларини,
Айтмайди ҳеч сирларини,
Жиззахимнинг келинлари.

Жоним сизга садқа бўлсин,
Остонангиз нурга тўлсин,
Қозонингиз мойга тўлсин,
Жиззахимнинг келинлари.

Давру даврон бирга суринг,
Кексаликка бирга етинг,
Шу ёр билан қўша қаринг,
Жиззахимнинг келинлари.

ТАҚДИР

Севги мендан юз ўтириб қочиб кетди,
Муҳаббатим ўзга ёрга олиб кетди.
Севги ёлгон, мен севаман чинми ёхуд,
У мен биланмас зорлар билан қолиб кетди.

Сўз айтдингиз сени чиндан севдим деб,
Онт ичдингиз сени санам қилай деб.
Ҳатто жўшиб куйладингиз, ёндим деб,
Ёдларимда сўзларингиз қолиб кетди.

Сочларимни силаганда тун оқшомда,
Ором олиб термулади ой осмонда.
Бир умрга биргаман деб мен самода,
Мажнунтоллар гувоҳ бўлиб қолиб кетди.

Тунларимни тонгга улаб ўксинаман,
Ёлгон ўтган йилларимга ўкинаман.
Тушларимни сувга айтиб ўтираман,
Сойларда сув чапак чалиб қолиб кетди.

Мен сиғинган муҳаббатим хароб бўлди,
Эртаси йўқ кўнгилгинам сароб бўлди.
Кўзда ёшим томчи эмас сароб бўлди,
Термуламан изларингиз қолиб кетди.

Ёдларимда сўзларингиз қолиб кетди...

ТАҚДИРГИНАМ

Мен томонга бир жилмайиб қараб қўйгин,
Ўтинаман тугал бахтни тилаб қўйгин,
Бошим олиб қўлларингга тутиб турай,
Тақдиргинам, пешонамни силаб қўйгин.

Кимлар шошар баланд дорга осилгани,
Билиб бўлмас эртанги кун не бўларин,
Бўлар экан пешонага ёзилгани,
Тақдиргинам, пешонамни силаб қўйгин.

Фанимларнинг баланд боши эгик бўлсин,
Бўй-бўйга, дили-дилга тенглик бўлсин,
Севган ёрим қисматимга битик бўлсин,
Тақдиргинам, пешонамни силаб қўйгин.

Кўзни олар тиллоларга ҳушим йўқдир,
Дил яйратар яллоларга ҳушим йўқдир,
Севгилимдан ўзгасида ишим йўқдир,
Тақдиргинам, пешонамни силаб қўйгин.

Кечалари ойга сингил тутинаман,
Дард чексам-да тақдир дея ютинаман,
Бахтим бергин, шуни сендан ўтинаман,
Тақдиргинам, пешонамни силаб қўйгин.

МУҲАББАТИМ

Тақдир чизиклари ўйнайди бизни,
Қисмат бир зумга ҳам тинч қўйди бизни,
Ғамга мубталоман учратиб сизни,
Дардни берган Оллоҳ давосин берар.

Билмам умрим ўтди қайси ҳолатда,
Қолгани ҳам менга битта давлатда,
Сизни кўрмоқ асли тушдаги бахтда,
Дардни берган Оллоҳ давосин берар.

Мен қочдим, тақдир-чи, қувди изимдан,
Йўқ деганман муқим туриб сўзимда,
Термулиб ҳасратим билинг кўзимдан,
Дардни берган Оллоҳ давосин берар.

Қўрқмайман мен, чунки сўраганим бор,
Муҳаббатим — бахтим бир кун бўлар ёр,
Шафқат қилинг, бир ожиза интизор,
Дардни берган Оллоҳ давосин берар.

МУҲАББАТ КҮНГИЛГА ҲАЛОВАТ

Дунёда ҳамманинг тутган йўли бор,
Кимлардир ёлғизу, кимнинг жўри бор,
Барча тотлининг ҳам аччиқ шўри бор,
Севгида ҳаммаси тумонат, дўстим.

Биров ҳижронидан куяди бугун,
Кимдир разолатдан олай дейди хун,
Сен нолиб сўрама «Бу азоб нечун?!»
Муҳаббатга керак матонат, дўстим.

Кўзларни ювади ўртанган ёшлар,
Гоҳида кўнгилга отилар тошлар,
Бўйсиниб эгилар не мағрур бошлар,
Севгини англаш ҳам маҳорат, дўстим.

Севган муҳаббатдан олади сабоқ,
Музлаган юракни қилади қўрқоқ,
Сен ҳам севиб қолсанг, ҳаётга тик боқ,
Билсанг муҳаббат ҳам жасорат, дўстим.

Тунлар уйқуларинг олиб кетади,
Ошиқни ё етук, ё хор этади,
Кўзга интизорлик солиб кетади,
Ишқ мақтов, гоҳида ҳақорат, дўстим.

Севгининг қўлидан тутганча маҳкам,
Дардли юрагинга сўрасанг малҳам,
Шунда қўяжаксан биринчи қадам,
Муҳаббат кўнгилга ҳаловат, дўстим.

Кимлардир севгидан ичади шароб,
Кимнингдир қалбига томчилар зардоб,
Яна ким уни деб хору зор хароб,
Муҳаббат гоҳида разолат, дўстим.

Ҳиссиз юракларга томчилар меҳр,
Аёвсиз етказар синаш — чун жабр,
Севги ғурурлидир, лек суймас кибр,
Уни туймоқ мушкул бағоят, дўстим.

ТҮРТЛИКЛАР

Ўқидим севгимга ўлим ҳукмини,
Кўзёшга чўмилиб совида кўнглим.
Қалбим қон йиғлади, ўксиб йиғлади,
Юрак индамади тураверди жим...

Қисматим тилайман сенга талпиниб,
Дунёда бахтсизни ҳеч бисёр этма.
Мен ўзим бахтсизман... Аммо адашиб,
Яна бир бахтсизни менга ёр этма!

Мол-дунё, зар керакмас, фақат сиз,
Ҳижрон ўти куйдирар экан ҳиссиз.
Сизни кўрмай билмас эдим ҳижронни,
Юрак соринчларнинг мангу макони.

Ҳаётда мен сенга гўзал ёр бўлай,
Кўз тегмасин, жоним кўзтумор бўлай.
Хушомадли гўзаллар кўпдир дунёда,
Ишонма, мен ўзим шўх Дилдор бўлай.

Ҳижрон аламини сендан оларман,
Шу бевафо ёрдан қачон тонарман.
Насиб этса ёр васли мен шодман,

шеърим!

Яна сени тинч қўймай мен ёлвораман!

МУНДАРИЖА

Наврўз муборак	3
Ҳаёт	4
Туйғулар	5
Кетдим	6
Барибир мен сизни севаман.....	7
Чимилдиқнинг келинчаги	8
Аёл	9
«Жон аёллар, жонон аёллар..»	10
Отам	11
«Кўз учида...»	12
Сизни ўтда ёндираман	13
Ёлгон дунё	14
«Хув анов тоғларнинг қояларида...»	15
Муаллим	16
«Бирга ўсган суянч тоғим...»	17
«Миллат юрагида...»	18
Тарихим	19
«Муҳаббат боғида очилди бир гул...»	20
Жиззахим	21
Сени эсладим	22
Орзу	23
Жиззах келинлари	24
Тақдир	25
Тақдиргинам	26
Муҳаббатим	27
Муҳаббат кўнгилга ҳаловат	28
Тўртликлар	30

Адабий-бадий нашр

Дилдора ҒАНИЕВА

ДИЛДОР БЎЛАЙИН

Муҳаррир

Насиба ЮСУПОВА

Бадий муҳаррир

Баҳриддин БОЗОРОВ

Техник муҳаррир

Лена ДЕМЧЕНКО

Мусахҳиҳ

Дилрабо МИНГБӨЕВА

Компьютерда саҳифаловчи

Нуриддин НУРИДДИНОВ

Босишга 11.03.08.2008 й.да рухсат этилди.

Бичими 84x108 1/32. Босма тобоғи 1,0.

Шартли босма тобоғи 1,68. Адади 1000 нусха.

Буюртма № 52. Баҳоси келишилган нарҳда.

«Янги аср авлоди» нашриёт-матбаа марказида тайёрланди.

«Ёшлар матбуоти» босмаҳонасида босилди.

100113. Тошкент, Чилонзор-8, Қатортол кўчаси, 60.

Мурожаат учун телефонлар

Нашр бўлими 278-36-89, маркетинг бўлими 128-78-43

Факс 273-00-14, e-mail: yangiasravlod@mail.ru